

- b) Ako je pa prva nadalje okršena in morebiti tudi druga kaj drugačna, kakor je sicer, potem se pišeta vkup kakor ena beseda z eno samo veliko črko; n. pr.: Šmartin, Šanklavž, Štvarjan i. t. d.
- c) Ako se rabi namesto Šant domačinka: „sveti“, gre v krajnih imenih tudi to pisati z veliko začetno črko; n. pr.: Sv. Lovrenc, Sv. Lenart, Sv. Križ, Sv. Trojica. Ako se piše le: sveti Lovrenc, pomeni to svetnika, ne kraja, ki se po njem imenuje.

V tem obziru mi piše p. Stanislav Škrabec: „Na Vaše vprašanje Vas moram opomniti, da narod v resnici ne govori Šent Jakob, Šent Jernej; šent je le neka kletvica, kakor veste, najberž iz kake stare nemške besede, ki nima nič opraviti sè šnt = sanct. Poslednja besedica se izgovarja ne z e, temuč s polglasnikom, keterega pišem jaz v natančnejšem slovniškem pravopisu z à torej: Šànt Jérněj, v navadnem pisanju pa pišem seveda tudi jaz Šent Jernej ne Šant Jarnej.“

12. Najnavadnejše kratice (Glej Končnikovo slovnico § 14.)!

Opomnji. a) V vseh šolskih letih naj se pridno prepisuje in piše po nareki vse leto

b) Takisto je treba v vseh šolskih letih pridno ponavljati!

Iz „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“.

 proslavo in spomin na 50letno vladanje Nj. Veličanstva cesarja Frančiška Jožefa I. je ustanovila „Zaveza slovenskih učiteljskih društev“ v Ljubljani

šolski muzej,

ki se bo slovesno otvoril letos prve dni vel. srpana povodom X. glavne skupščine „Zaveze slovenskih učiteljskih društev.“

V muzej se bodo sprejemali ti-le predmetje:

I. Pedagoški-literarni proizvodi in sicer:

1.) Dela in razprave o pedagogiki in sicer a) občno vzgojeslovje; b) dušeslovje; c) zgodovina vzgojeslovja; d) šolsko zakonodajstvo; e) šolsko zdravstvo.

2.) Dela in razprave o didaktiki in sicer a) občno ukoslovje; b) podrobno (specijelno) ukoslovje; c) nazorni nauk, čitanje, računstvo, realije.

3.) Učne in pomožne knjige: Abecedniki; Berila; knjige za zemljepis in zgodovino, za prirodoznanstvo in prirodoslovje, za risanje in pisanje, za deška in dekliška ročna dela, za kmetijstvo i. t. d.

4.) Mladinski spisi: Teoretiški del o mladinskih spisih, o knjižnicah za mladino in o ljudskih (narodnih) knjižnicah, potem pravi mladinski spisi in sicer zabavni in poučljivi.

5.) Perijodični spisi: Strokovni listi, učiteljski koledarji, šematizmi in ročni katalogi.

6.) Godba in petje: Pesmarice, pevske šole, solske narodne in cerkvene skladbe.

7.) Uradni spisi.

II. Leposlovni proizvodi, ki so jih spisali slovenski učitelji.*

III. Metodiško-tehnični proizvodi (učila) in sicer:

1.) Učila za otroške vrtee: Predmeti (modeli) in podobe za nazorni nauk, pletarska dela, izšivalna dela, omarice (stolpi) za stavljenje, modelirska dela, igre in igrače.

*) T. j.: ljudski, vadniški in meščanski učitelji, šolski nadzorniki in srednješolski profesorji.

2.) Učila za I. razred: Podobe in predmeti za nazorni nauk, čitalni in računski stroji, table, pisalno orodje in zvezki za I. razred.

3.) Učila za srednjo stopnjo: Predmeti in podobe za nazorni nauk, čitalni stroji, nazorni pripomočki za domoznanstvo, učila za risanje in lepopis.

4.) Učila za višjo stopnjo (meščanske šole): Modeli in podobe za nazorni nauk, aparati, oprave, predloge, karte, načrti, tabele, table, stojala i. t. d. za računstvo, pisanje, zemljepis, zgodovino, prirodoznanstvo (somatologijo), prirodoslovje, kemijo, telovadbo, godbo, deška in dekliška ročna dela, kmetijstvo i. t. d.

5.) Učila za nadaljevalne tečaje, za obrtne šole, obrtne nadaljevalnice in obrtne strokovne šole: Modeli in podobe za nazorni nauk, predloge, zbirke vzorcev i. dr.

6.) Učila za učiteljišča: Predmeti in podobe za nazorni nauk, aparati, karte, podobe za psihologijo, geografijo, zgodovino, prirodoznanstvo (somatologijo), prirodoslovje, kemijo, kmetijstvo, ročna dela za kandidate in kandidatkinje.

IV. Šolsko orodje (šolska oprava): Klopi, table, stojala, katedri; telovadno orodje i. t. d.

V. Šolske potreščine: Zvezki, držala, peresa, svinčniki, i. t. d. —

Vposlane stvari bo presojala razstavna sodnija — „Jury“ — ter jih priporočala za rabo v ljudskih, meščanskih in srednjih šolah.

Vsakemu predmetu bodi pridejan naslov razstavljavca (izumitelja).

Učila naj se vposljejo taka, kakoršna so v prometu pri trgovcih; če pa niso v prometu, naj se pa pošljejo modeli, risbe ali načrti (če le možno barvani.)

Želeti je, da se prilože učilu tudi popisi o uporabi, tvrdka, kjer se učilo izdeluje ali prodaja, cena, recenzije in priporočila.

Vse predmete, ki ostanejo last muzeja, je vposlati najkasneje do dne 1. maj. srpana t. l. gospodu Jakobu Dimnik-u, mestnemu učitelju v Ljubljani.

Direktorij „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“:

L. Jelenc l. r.,
predsednik.

D. Česnik l. r.,
tajnik.

Fr. Luznar l. r.,
blagajnik.

Naši dopisi.

Iz kamniškega okraja. Kamniško učiteljsko društvo je imelo svoj občni zbor dne 21. malega travna v Dobu.

Gosp. predsednik L. Letnar se najprej spominja umrlega tovariša Vavkna. Pokojni je ljubil svoje tovariše-učitelje ter jim bil zelo gostoljuben. Bodi mu blag spomin!

Nadaljevaje svoj govor, pravi, da z današnjim občnim zborom praznujemo nekako desetletnico našega društva. Vsako društvo je veselo, ako doseže desetletnico svojega obstanka, posebno ako je tudi delovalo in ne le životarilo. Naše društvo je ves čas delovalo, doneslo precej dobrega sadu, kar nas mora veseliti.

Nadalje omenja veliki pomen učiteljskih društev ter spodbuja učiteljstvo k skupnemu in vztrajnemu delovanju: „Spominjam se, da sem govoril o učiteljskem in duhovskem stanu z nekim duhovnikom. Ta mi je med drugim